

CARTULARI DE LA CATALUNYA COMTAL

PORTAVEU DE L'INSTITUT D'ESTUDIS
HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

**L'INSTITUT VISITA
LA TARRAGONA
ROMANA I MEDIEVAL**

**Especial
Monogràfic
sobre Egipte
pàgines centrals**

BARCELONA, juny 2002

NÚMERO 6

AQUESTA PUBLICACIÓ ES DISTRIBUEIX A TOTS ELS CENTRES OFICIALS I CULTURALS DEL NOSTRE PAÍS I A L'ESTRANGER

RELACIÓ DELS CASALS CATALANS QUE REBEN EL CARTULARI DE L'INSTITUT

DINS L'ESTAT ESPANYOL:

A Coruña:

Llar Catalana de la Corunya.

Còrdova:

Centre Català de Còrdova.

Donostia:

Casal de Catalunya a Guipuskoa.

Gazteiz:

Cercle Català d'Àlaba.

Las Palmas de Gran Canaria:

Casa Catalana de las Palmas.

Madrid:

Cercle Català de Madrid.

Maó:

Casal Català de Menorca.

Pamplona:

Casal Català de Navarra.

Saragossa:

Casa Catalana de Saragossa.

A L'ESTRANGER:

ALEMANYA

Associació Catalana d'Essen (Essen).

Casal Català d'Hannover (Hannover).

Centre Cultural Català de Colònia (Köln).

ANDORRA

Centre de Cultura Catalana del Principat

d'Andorra (Andorra la Vella).

ARGENTINA

Casal Català de Bahía Blanca (Bahía Blanca).

Agrupació Cultural Catalana de Mendoza (San Martín - Mendoza).

Associació Catalana «Montepío de Montserrat» (Buenos Aires).

Casal Català de Còrdova (Còrdova).

Casal de Catalunya de Buenos Aires (Buenos Aires).

Casal de Catalunya de Paraná (Paraná - Entre Ríos).

Casal dels Països Catalans de La Plata (La Plata).

Centre Català de Mendoza (Mendoza).

Centre Català de Rosario (Rosario).

Centre Català de Venado Tuerto (Venado Tuerto - Sta. Fe).

Associació Cultural Catalana (Meadowbrook - Queensland).

Les Quatre Barres (Castelar - Buenos Aires)

Mutual Catalana Germanor (Mendoza)

AUSTRÀLIA

Casal Català de Victòria, Incorporated (Melbourne-Victòria)

Radiodifusió Catalana (Victòria)

Casal Català of New South Wales, Inc (Bexley, New South Wales)

BÈLGICA

Casal Català de Brussel·les (Bruxelles)

Centre Josep Carner - Amics de la Cult. Catalana (Bruxelles)

BRASIL

«Catalonia» Grup de Catalans de São Paulo (São Paulo)

CANADÀ

Casal Cultural Muntaner (Ste. Foy Québec)

Casal Català de Vancouver (Vancouver)

Casal dels Països Catalans de Toronto (Toronto-Ontario)

COLÒMBIA

Camunitat Catalana de Colòmbia (Santa Fe de Bogotà)

Casal Català d'Antioquia (Medellín)

COSTA RICA

Casal Català de Costa Rica (San José)

Societat de Beneficència de Nat. de Catalunya (La Habana)

DINAMARCA

Casal Català de Cultura a Copenhaguen (CCC) (Kobenhavn V)

EQUADOR

Asociación Catalana Ecuatoriana de Negocios (Quito)

Casal Català de Guayaquil (Guayaquil)

Casal Català de Quito (Quito)

ESCÒCIA

Casal Català d'Escòcia (U.of Edinburgh)

ESTATS UNITS

American Institute for Catalan Studies (Texas)

Casal dels Catalans de Califòrnia (Los Angeles)

Fundació Paulí Belle (Bethesda)

North American Catalan Society, Inc. (Morgantown)

FRANÇA

Aire Nou de Bao (Bao)

Amical dels Catalans d'Alsàcia (Strasbourg)

Casal Català de Grenoble (Meaudre)

Casal Català de Tolosa de Llenguadoc (Toulouse)

Casal de Catalunya de París (París)

Centre Cultural Català de Perpinyà (Perpinyà)

Cercle Català de Marsella (Marseille)

GRAN BRETANYA

Casal Agrupació N. Catalana de la Gran Bretanya (Bournemouth)

GUATEMALA

Casal Català de Guatemala (Guatemala)

GUINEA EQUATORIAL

Casal Català de Guinea Equatorial (Bata)

HOLANDA

Casal Català d'Amsterdam (Dordrecht)

ITÀLIA

Associació Catalans a Roma (Roma)

JAPÓ

Centre Català de Kanzai (Chuo-Ku Osaka-Shi)

LUXEMBURG

Centre Català de Luxemburg (Luxemburg)

MÈXIC

Club de Empresarios Catalanes en México, A.C. (México)

Casal Català de la Península del Yucatán, A.C. (Mérida)

Casal Català de Puebla, A.C. (Puebla)

Casal Virolai, A.C. (Querétaro)

Centre Català de Guadalajara (Guadalajara-Jalisco)

Orfeo Català de Mèxic, A.C. (México)

PARAGUAI

Centre Català d'Asunción (Asunción)

PERÚ

Casal Català del Perú (Lima)

PUERTO RICO

Casal Català de Puerto Rico (San Juan de Puerto Rico)

SUÈCIA

Les Quatre Barres (Stockholm)

SUÏSSA

Amics Catalans de Berna (Schliem Bei Köniz)

Casa Nostra Baden-Wettingen / Grup Montseny (Wettingen)

Casa Nostra de Basilea (Birsfelden)

Casa Nostra de Suïssa (Wallisellen)

Casa Nostra de Zurich (Zurich)

Centre Català de Lausana (Lausanne)

URUGUAI

Casal Català de Montevideo (Montevideo)

VENEÇUELA

Associació «Nova Catalunya» de Joan Orpí (Barcelona-Anzoátegui)

Centre Català de Caracas (Caracas)

XILE

Agrupació d'Empresaris d'Ascendència Catalana (Santiago de Xile)

Centre Català de Santiago de Xile (Santiago de Xile)

Centre Català de Viña del Mar (Viña del Mar)

CARTULARI

Edita:
**Institut d'Estudis Històrics
Medievals de Catalunya.**

Direcció:
Jaume Bertomeu

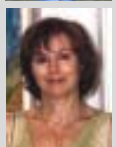
Sots-Director:
Ramon Plana

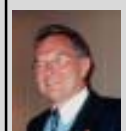
Secretari:
Ignasi M. Busquets

Cap de Redacció:
Lluís Goberna

Coordinadora:
Lluïsa Goberna

Publicitat:
Josep Alberto

Consell de Redacció Col·laboradors:

Àngel Gordon
F. Xavier Gregori
Joan Panadès
Joana Tarín.

Redacció i Administració:
Vilamarí, 75 baixos int.
08015 Barcelona
Tels. 93 226 73 01
Fax 93 226 78 28
E-mail: estament@eresmas.com

Capçalera:
Copy-Art-Institut.
Impressió:
GAM, Serveis Reprogràfics.
Dipòsit Legal: B-

Els articles signats són de la sola responsabilitat de l'autor i l'equip del Cartulari no necessàriament ha d'estar d'acord amb el contingut dels articles signats.

Editorial

Benvolguts amics.

Altra vegada ens dirigim a vosaltres, amb el CARTULARI nombre 6 d'aquesta segona època, per a fer-vos un resum dels darrers actes de l'Institut, l'Estament, l'Associació Hispano Egípcia i la Unió d'Artistes.

El proppassat mes de desembre us vàrem entregar el CARTULARI núm. 5 en un acte de Germanor celebrat al Gran Hotel Catalonia de Barcelona. Vàrem estar acompanyats per un gran nombre d'amics, així com també d'una gran nevada.

Trobareu una crònica del viatge realitzat per un grup de l'Associació Hispano-Egípcia, que es va fer per Cap d'Any a Egipte amb un gran interès cultural i lúdic.

Durant els mesos de març, abril i maig es van organitzar sis conferències, cinc sobre el tema egipci i la darrera relativa a l'estudi de l'oratória, cavallers i joglars, a la Biblioteca Arús de Barcelona.

Igualment, l'Institut va fer una magnífica visita a Tarragona per tal de visitar totes les seves joies monumentals i Històriques. En aquestes pàgines trobareu el seu reportatge.

El dia 19 d'abril va tenir lloc el tradicional Sopar de la Nit del Llibre, organitzat per l'INSTECA amb la col·laboració de l'Institut.

El dia 4 de maig d'enguany, l'Estament va celebrar un Sopar de Gala on es varen imposar les corresponents Condecoracions de Cavallers i Madones als nous membres.

Finalment, em dedicat una petita crònica IN MEMORIA al nostre gran amic i Germà En Salvador Jordà i Alàrio, Gran Mestre del Capítol Nobiliari dels Homes de Paratge, Ordre Germana de l'Estament. Al Doctor Jordà el recordarem sempre per la gran dedicació pedagògica en defensa de la nostra llengua i cultura..

Esperant que el contingut d'aquest CARTULARI sigui del vostre interès, us desitjo unes bones vacances estiuenques, i fins el proper desembre.

Jaume Bertomeu i Julià

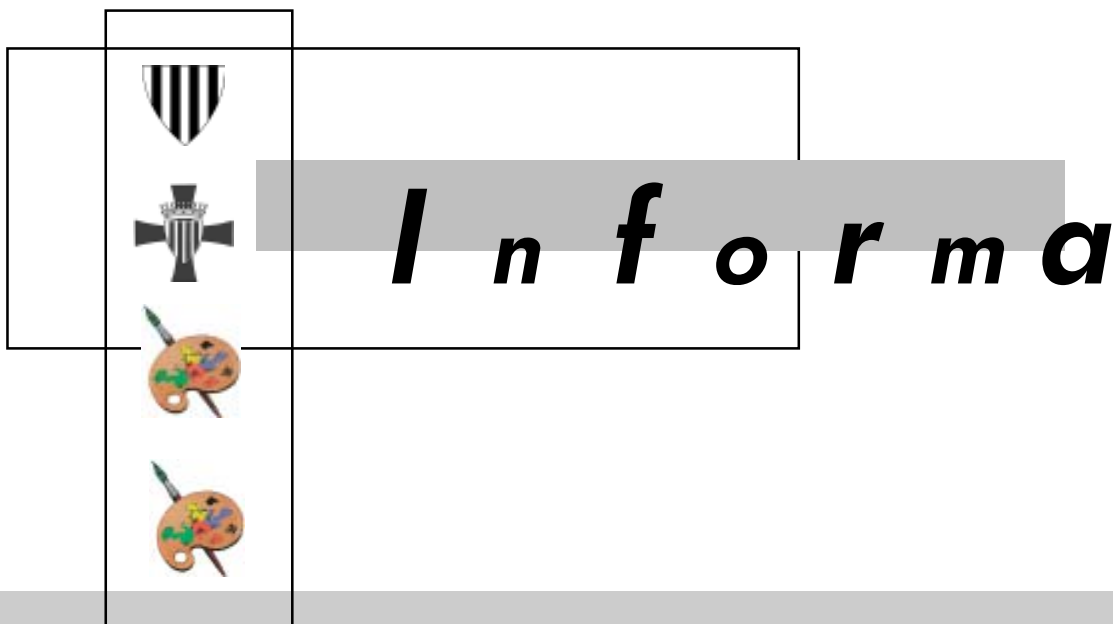

INSTITUT D'ESTUDIS HISTÒRICS MEDIEVALS DE CATALUNYA

Aquest CARTULARI és el portaveu de l'Institut, de publicació semestral. És una entitat convenientment legalitzada i domiciliada al Cap i Casal de Catalunya, que té per finalitat aplegar als afeccionats a la història medieval de Catalunya i altres activitats del nostre País.

SUMARI

Pág. 2.-	Casals Catalans.
" 3.-	Editorial i Redacció.
" 4.-	Informa.
" 5.-	In Memòria.
" 6 i 7	Curiositats.
" 8 i 9	Sopar de Germanor.
" 10 i 11	Nit del Llibre.
" 12, 13 i 14.-	Visita Tarragona.
" 15, 16 i 17.-	Sopar de l'Estament.
" 18, 19, 20,	
" 21 i 22.-	Crònica d'un viatge.
" 23, 24 i 25.-	Akhenaton
" 26 i 27.-	Conferències.
" 28 i 29.-	Música medieval.
" 30 i 31.-	Llegendes.
" 32, 33 i 34.-	En el Llindar de l'Invisible.
" 35.-	Passatemps.
Contraportada.-	Dibuix Nit del Llibre.
Portada.-	Tarragona.
Foto portada:	Lluïsa Goberna.

El 14 de desembre de 2001:

Sopar de Germanor NADAL 2001 al Gran Hotel Catalonia presentació del CARTULARI número 5, i posterior sorteig d'obsequis.

dia 18 desembre 2001:

Sopar, conferència i col·loqui al Restaurant Diagonal de Barcelona. «EXPERIENCIAS SOBRE EL OTRO LADO, pel Professor RICARD BRU.

28 de desembre 2001:

VIATGE DE CAP D'ANY 2001 A EGIPTE, de l'Associació Hispano Egípcia.

8 de març:

Sopar de Germanor de la UNIÓ d'ARTISTES al Restaurant Mussol de Barcelona.

14 de març 2002:

Conferència de l'Egiptòleg JOSEP ALBERTO a la Biblioteca Pública ARÚS de Barcelona, amb el títol «ENIGMES D'EGIPTE».

16 de març:

Visita de l'Institut a Tarragona, amb calçotada al Restaurant Píscolabis.

El dia 21 de març:

Conferència del Professor ÀNGEL GORDON a la Biblioteca Pública Arús de Barcelona, amb el títol «LA MÀGIA DE MOISÈS».

22 de març:

VIATGE A EGIPTE, Setmana Santa 2002, de l'Associació Hispano Egípcia.

16 d'abril:

A la seu de l'Institut Reunió del Consell Suprem i Senat de l'Estament.

18 d'abril:

Conferència del Professor JOAN PANADÉS a la Biblioteca Pública Arús de Barcelona, amb el títol «LA COMUNICACIÓ I ELS EGIPCIS».

19 D'ABRIL:

Tradicional Sopar de LA NIT DEL LLIBRE, l'Institut col·labora en la realització del mateix.

25 d'abril:

Conferència de l'Egiptòleg JOSEP ALBERTO a la Biblioteca Pública ARÚS de Barcelona, amb el títol «AKHENATON DÉU O FARAÓ».

4 de maig:

SOPAR I BALL DE GALA DE L'ESTAMENT AL GRAN HOTEL CATALONIA DE BARCELONA.

9 de maig:

Conferència del Professor ÀNGEL GORDON a la Biblioteca Pública Arús de Barcelona, amb el títol «L'ARCA DE L'ALIANÇA».

16 de maig:

Conferència del Professor JOAN PANADÉS a la Biblioteca Pública Arús de Barcelona, amb el títol «ORATÒRIA CAVALLERS I JOGLARS».

30 de maig:

Representació de dos membres de la Unió d'Artistes a la exposició de Pintura patrocinada per l'Ajuntament de Castelldefels.

PETITA CRÒNICA IN MEMÒRIA AL DOCTOR JORDÀ

Per Joan Panadès

RECORDS I VIVÈNCIES.

Conec de resquitllada en la dècada dels 70 el Dr. **Jordà**. No recordo ben bé on ni concretament per què, però sí està relacionat amb algun acte on es reciten poesies. És possible que aquest fet estigui vinculat amb les trobades que es feien a Can Toni Gros, però no n'estic pas segur.

Ja m'impressionà d'ell la seva personalitat acollidora, la seva corpòria així com la seva veu i la seva seguretat al comunicar-se; tot ell de gran amfitrió.

Però quan realment faig amistat amb el **Salvador Jordà** és quan assisteixo als seus actes a finals de 1979 i en entrar a formar part, com a **membre numerari**, del **CAPÍTOL NOBILIARI DELS HOMES DE PARATGE DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA**. En aquell moment ell era el Prebost (avui anomenat Gran Mestre) d'aquest capítol.

Participo activament, i especialment en els col·loquis, organitzats pels Homes de Paratge en les seves trobades. Em venen a la memòria, com si fos ara, unes conferències realitzades a diferents llocs de Barcelona i aquells debats molt aferrissats i fins i tot agressius.

És en aquests actes que retrobo Pere Alies Busqueta, que ens parla de les seves vivències i dificultats durant l'època franquista per ensenyar el català, i també l'amic Josep M. Albaiges, que ens parla dels orígens dels cognoms catalans tema que l'apassiona i domina. Així com la conferència del Dr. **Jordà** sobre l'obra del seu pare.

TROBADA I INICI DE GRANS AMICS.

Al primer acte cultural del Capítol celebrat el 17 de desembre de 1979 a la sala Claret de la nostra ciutat té per a mi un record que no puc oblidar:

1. Retrobo als meus grans i antics amics Josep Mª Armengou i Lluís Utset (†), aquest últim ex-alumne del meu curs d'oratoría. Trobo també als qui després seran companys Dr. Lluís Dolcet (†) i Daniel de Prats. I amb una persona que per diferents camins ens hem seguit veient i col·laborant amb freqüència enfortint una amistat que arribarà a ser entranyable Àngel Gordon.
2. Refermo l'amistat amb **Salvador Jordà**.
3. Precisament Àngel Gordon era el conferenciant d'aquest primer acte el qual va parlar de "Upirologia Medieval Catalana".

"DIPLOMATARI"

Cal destacar d'aquella època, per a mi, l'extraordinària, documentada i cretomàtica revista *Diplomatari* de la qual encara conservo tots els números compresos entre el 1980 i el 1982. Creada per Josep M. Armengou i amb suport com a cap de consell d'Edició del Dr **Jordà**. *Diplomatari* és la continuadora d'una anterior revista, apareguda el 1977, titulada "Catalunya Comtal" en que dimiteix Josep M. Armengou, junt amb tots els redactors, en incloure l'editor alguns articles (més o menys la meitat) en castellà.

EL CISMA.

És, si no recordo malament, l'any 83 quan té lloc el "cisma" dels Homes de Paratge. Ja que jo he entrat en el Capítol mitjançant l'amistat, com ja he dit, de fa molts anys amb Josep M. Armengou i Lluís Utset, em trobo en una posició una mica violenta, si bé hi segueixo fins, crec el 1984, en el grup portat per en **Jordà**. És en aquesta segona època que publiquen, i jo rebo, la revista titulada "NISSAGA" del que és redactor en cap **Salvador Jordà**

ÚLTIMES TROBADES.

La meva amistat, a partir de 1992 amb el grup de pintors que aglutina el nostre dolgut amic Medina del Pulgar i Lluïsa Goberna fa que em trobi al Dr. **Jordà** i que inclús ell assisteixi als sopars organitzats per nosaltres (Margaret-Panadès) en el lliurament de diplomes dels cursos d'oratoría (Insteco). Concretament l'11 de juny de 1998 sobre el tema "Parlem d'art", **Jordà** recita amb gran encert dues de les seves poesies. Les dues últimes retrobades són: una en motiu d'una exposició de pintura a una sala de Pedralbes, organitzada per la Unió d'Artistes, i que al sortir d'allà l'acompanyo a casa, ja que viu de nou a Barcelona ciutat; i l'última en un sopar organitzat pel Gran Mestre Jaume Bertomeu de l'Estament de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya.

BREU "CURRICULUM VITAE".

Com a resum voldria recordar que **Salvador Jordà** i **Alàrio** va néixer a Barcelona l'11 de novembre de 1921. Ja de jovenet sent inclinació per la poesia, i així, l'any 1937, escriu els seus primers versos en una petita revista titulada HORIZZÓ. Atrè per l'obra del seu pare, Josep Jordà i Derron, traspasat l'any 1944, la divulga i edita (novembre de 1976) i en parla en conferències i a través de les ones de Ràdio Miramar de Barcelona. Va publicar alguns poemes en diverses revistes i va escriure el pròleg del llibre d'heràldica "Armorial de les Abadesses de Santa Maria de Vallbona". Va ser també cap del consell d'edició DIPLOMATARI i redactor en cap de la revista NISSAGA.

Durant tots aquells anys va exercir de metge.

Va ser guardonat amb la medalla d'Or de la "Accademia di Paestum", de Salern (Itàlia 1966) i amb el premi "Ona d'argent", en el III Certamen Literari d'Argentona, 1981.

Se li va concedir El Gran Collar i la medalla d'or «Summum Fidelis» de l'Estament de Cavallers Nobles del Principat de Catalunya, 1992, i era Acadèmic de l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya.

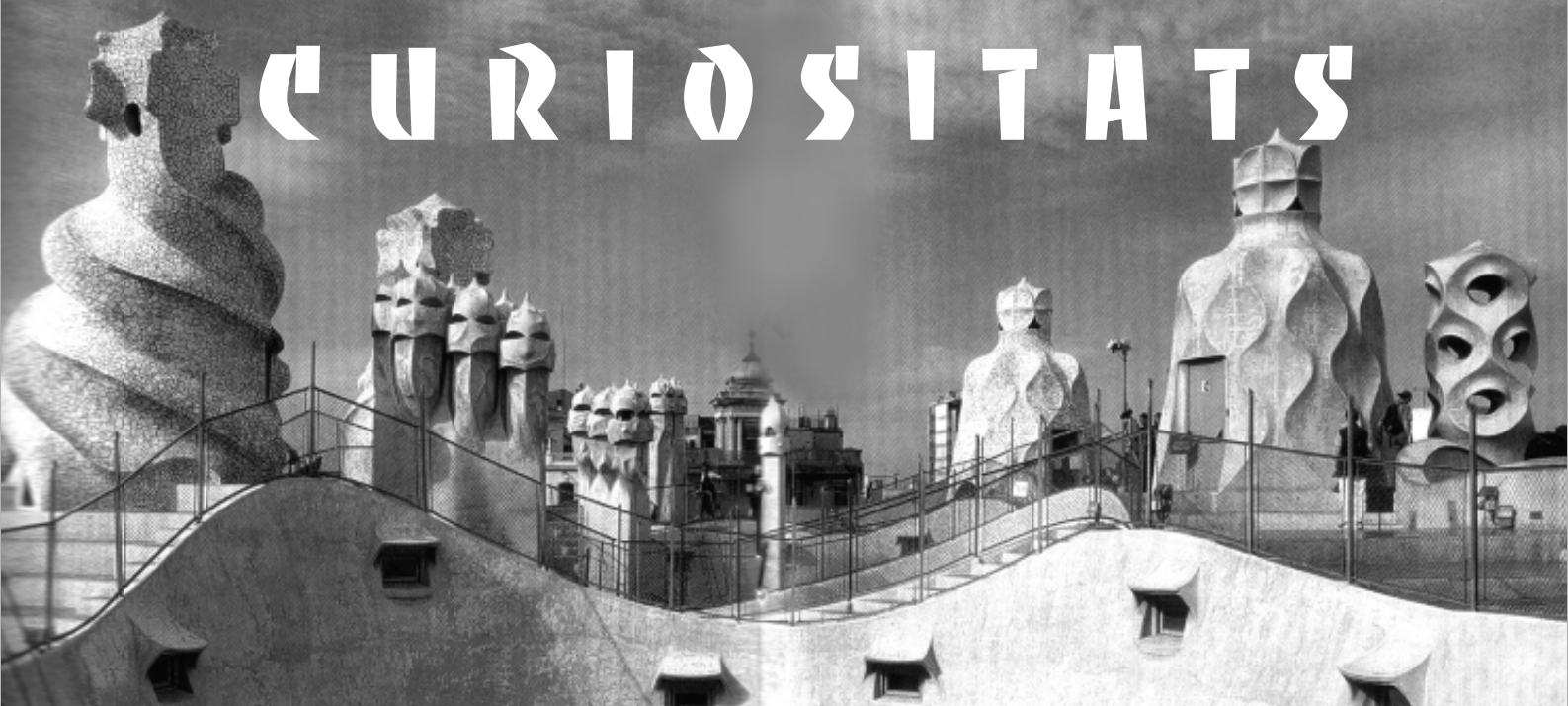
Era un estudiós de l'heràldica, la simbologia i l'esoterisme. Va conrear la poesia amb molt d'encert i l'assaig.

El dissabte 17 de novembre de 1979 es realitza l'Acte Fundacional del Capítol Nobiliari dels Homes de Paratge del Principat de Catalunya en el saló Roger de Llúria de l'hotel Ritz de Barcelona presidit per Salvador Jordà. La festa, de rigorosa etiqueta, va reunir un centenar de persones amb delegats de diverses ordes: Santa Brígida de Suècia, Graal de València, Card de Irlanda, del Temple Català, etc. Tots els assistents van ser obsequiats amb una medalla de record.

DESCANSI EN PAU

Descansi en pau una figura de la nostra terra que tant a fet per la defensa de les lletres, del Català i de la història, molt especialment la història nobiliària i medieval, de Catalunya.

CURIOSITATS

Terrat de la Pedrera

El dia de **Sant Valentí**, és una llegenda que comença amb l'Emperador romà Claudi III i un sacerdot anomenat Valentí. L'Emperador va prohibir casar-se als seus soldats perquè no es debilitessin fent l'amor. El sacerdot Valentí no seguí les ordres i va organitzar casaments clandestins. Així és com es va convertir en el Sant de l'amor, o millor dit "**El dia dels Enamorats**".

I ja que estem amb l'**EURO**, recordem que "peseta" ve del català "**PECETA**" i que la primera moneda va ser encunyada a Barcelona l'any 1808 per José Napoleón durant l'Invasió Napoleònica.

El Museu d'HISTÒRIA DE CATALUNYA i el Grup de Recerca sobre l'època franquista està preparant un Congrés i una Exposició sobre els Camps de concentració i el món penitenciari a Espanya durant la Guerra Civil i el franquisme, que es faran entre els mesos d'octubre de 2002 i abril 2003.

Totes les ruïnes de construccions medievals presenten imatges més aviat tristes però cap com **COUSTAUSSA**, amb un alts i prims murs alçats cap al Cel que semblen clamar pietat per la història.

Centre Bonastruc ça Porta

El **Call** o el **Barri Jueu**, les cases dels costerants carrerons a l'entorn del carrer de la Força van aplegar en època medieval la comunitat jueva gironina. La vida a l'Aljama es concentrava al voltant de la Sinagoga, la qual va tenir diversos emplaçaments. Avui la memòria de l'antiga jueria es pot conèixer al **Centre Bonastruc ça Porta**, que aplega el **Museu d'Història dels jueus i l'Institut Nahmànides**.

L'any internacional

«GAUDÍ 2002»

Drac (Parc Güell)

Ens recorda el seu 150è Aniversari. Val la pena fer un recorregut per les seves meravelloses obres.

Església de la Colònia Güell

Els primers assentaments humans dins el territori que ara és Barcelona pertanyen a l'últim període de la era neolítica, encara que la creació d'una primitiva ciutat per la tribu dels **laietans** cal situar-la cap a mitjans del segle VI (a.C.).

Seu de Manresa (al fons massís de Montserrat)

De la vinguda de la Misteriosa Ilum de Manresa el 21 de febrer del 1345 existeix un document notarial del dia 13 de març del mateix any, en què

es va prendre nota de la declaració de 80 persones veïnes de la vila, donant testimoni d'aquest fenomen miraculós. El Document es conserva en llatí i caligrafia del segle XIV, a l'Arxiu Històric de la ciutat. (Segons es diu la Ilum venia de Montserrat).

«Només quan l'últim arbre estigui mort, l'últim riu enverinat i l'últim peix atrapat ens adonarem que els diners no es poden menjar» (Saviesa india).

(Recopilació i extractes de diverses fonts que parlen de la Història del nostre país.)

LAS VELAS
— DE —
Mariam®

Fabricación de todo tipos de velas y velones, siguiendo el método, artesanal en toda su elaboración. Máxima calidad en todas las materias primas.

Artesanía,
Tradición y
Sabiduría

CERERIA MARYAM S.L. Polígono Industrial Can Castells
CL/ Juan de la Cierva 8 d 08420 Canovelles - Barcelona
(SPAIN) telf. (+34) 93 840 02 39 fax.(+34) 93 840 13 04

SOPAR DE GERMANOR I PRESENTACIÓ CARTULARI

El passat 14 de desembre de 2001, al Gran Hotel Catalonia, es va fer el tradicional Sopar de Germanor, amb la 5a entrega del nostre Cartulari.

Va ésser una nit molt conflictiva, doncs Barcelona i rodalies es va quedar col·lapsada, per una forta i inesperada nevada i molts dels assistents al sopar van tenir moltes dificultats en poder arribar a l'Hotel. El nostre agraïment a tots els assistents, doncs era una nit per haver-hi moltes baixes (va passar a la majoria dels llocs), i només van faltar 5 persones.

Després de l'excel·lent sopar, es va fer un acte, on es van nomenar nous Acadèmics de l'Institut, entregant-los les corresponents credencials.

Els nous Acadèmics són els Senyors: Josep Alberto, Josep M. Manubens i la Senyora Núria Minguéz.

La nostra companya de la Unió d'Artistes, Aurea Arroyo, complia anys i ho varem celebrar plegats, fent-li entrega d'un ram de flors i un petit obsequi.

Posteriorment es van repartir els corresponents Cartularis i com acabament de l'Acte, es va fer un animat sorteig, on molts dels assistents es van emportar interessants i valuosos regals (llibres, llibres-vídeo, beques curs oratòria, facsímils i quadres). Tot això donat per varis amics i membres de l' Institut. El nostre agraiement, com sempre, per la seva col·laboració.

SAUL MARTINEZ

Sastreria

**Especialitat en en tota classe d'uniformes
Organismes Oficials i Ajuntaments
Ordres Militars i Hospitalàries.**

Ronda Sant Pere, 11 pral.1a. (Plaça Catalunya)
Telef. 93 317 77 98
08010 BARCELONA

La Nit del Llibre

Quarta trobada

Pel Professor Joan Panadès

TÉ LA FINALITAT D'ENFORTIR EL LLIBRE I ESTIMULAR LA LECTURA ESPECIALMENT DEL LLIBRE EN CATALÀ.

El 19 d'abril va tenir lloc a Barcelona per quart any consecutiu el sopar de **La nit del llibre**.

Cinquanta persones participaven en aquest acte a l'hotel Gran Catalonia de Barcelona. Cap a les 22h. va començar el sopar, que va anar avançant tranquil·lament, entre converses, amb un menjar i un servei dignes de menció.

Aquesta nit es va anomenar als seus inicis Sopar del llibre celebrant-se la vigília de Sant Jordi l'any 1999. Així neix (d'una idea de Joan Panadès secundada i afavorida pels seus amics i ex-alumnes d'oratoría) una manifestació social i cultural única a la nostra ciutat.

Els diferents ponents en el moment de la seva intervenció

A cada sopar s'ha buscat noves i diferents activitats. Aquest any la variant va ser la participació de diferents autors que ens van parlar de la seva obra.

Obert l'acte per Joan Panadès, van intervenir com a ponents els autors Francesc Gordon-Guarinos amb *Els 125 presidents de la Generalitat de Catalunya*, Àngel Gordon amb *Aprender a vivir*, Núria Minguez amb *Benvingut Mister Holmes*, Ramon Plana amb *Nuevas oraciones mágicas*, i per últim Miquel-Lluís Muntané amb *Madrigal (contes)*. L'amic Agustí Rodes no va poder assistir per una indisposició i ens consta ja la seva recuperació, de la qual ens alegrem.

Durant l'acte es va procedir al sorteig del dibuix original del díptic de La nit del llibre, realitzat per la pintora Lluïsa Goberna (curiosament aquest dibuix, en el sorteig, va recaure a l'autor Francesc Gordon-Guarinos), així com prop de cinquanta llibres dels autors presents en el sopar, però com que la sort no és mai equitativa ni uniforme mentre alguns dels assistents sortia amb cinc llibres sota el braç,

**ASSESSORIA FISCAL I
COMPTABLE**

DECLARACIONS RENDA I PATRIMONI

**INSPECCIONS I ALTRES
DOCUMENTS OFICIALS**

altres només sortien amb un o cap.

A les postres, el Sr. Xavier Capdevila va fer-se amb un micròfon i va exercir de mestre de cerimònies, recordant que una de les indicacions del professor Panadès és el brindis sempre per enriquir i

“ornat” de la reunió. Després invità a diversos assistents (tots ells ex-alumnes del professor Panadès) a participar per delectar-nos amb les seves intervencions. Va començar el Sr. Jofre Folch parlant amb molt encert i entusiasme. Seguidament, la Srta. Pilar Muñoz va comentar la importància del llibre, en suport de paper, enfront de les noves tecnologies. Com sempre, va demostrar el seu domini de l'oratória. A continuació la Sra Conce Rothemund, tan airosa i atraient com és habitual en ella, va explicar una anècdota familiar per demostrar com costa de publicar un llibre. També va prendre part M^a del Carmen Cuadrado que amb gran sensibilitat i tranquil·litat va exposar la seva satisfacció per la companyia i el tema del sopar.

La presidència estava formada per J.Panadès, l'escriptora Núria Minguez, l'escriptor Ramon Plana, l'escriptora i poetessa Elena Higuera (ex-alumne del professor Panadès), l'advocat laboralista de renom J.R. Garcia-Masià i la seva esposa M^a del Carmen (també ex-alumne de J.Panadès), i el periodista i director de la revista *Foment del Treball* Manuel Matellán.

Cal destacar entre els assistents, per la seva representativitat, un important grup de l'Institut d'Estudis Històrics Medievals de Catalunya presidit per Jaume Bertomeu i el secretari Ignasi M. Busquets. L'Associació Espanyola i Catalana de Parapsicologia estava

encapçalada per també un dels autors de la nit Àngel Gordon. Així mateix es trobava l'Associació Hispano-Egípcia representada per Josep Alberto Garcia, egipciòleg i director cultural d'aquesta

associació. De l'Associació pel Foment de la Cultura Catalana que assistia per primera vegada a aquest acte recordem en Miquel-Lluís Muntané, en Víctor Pallàs, en Fernando Rubio i Fanny Urpia. Quasi al final del sopar els Srs. Muntané i Pallàs van explicar breument i amb claredat de què es tractava l'associació alhora que agraïen al Sr. Panadès haver pensat en ells, a l'hora de

muntar La nit del llibre.

Un any més, cinquanta persones amb el seu escalf i interaccions intentaven potenciar el llibre.

Va tancar l'acte agraïnt la presència als assistents i fent un cant al llibre, l'autor d'aquestes notes.

Ser **itec**

MANTENIMIENTO HOSPITALARIO

Milà i Fontanals,14
08191 RUBÍ (Barcelona)

Tels. 93 588 29 47 - Fax 93 699 74 27
e-mail; servitechospit@teleline.es

*Encara que les prediccions estaven en contra, el temps ens va acompanyar i va fer un dia excel·lent. Vàrem sortir de la Plaça d'Espanya a les 9.15 hores, amb destinació a l'**IMPERIAL TARRACO**, edificada pels Escipions.*

Sobre les 11 vàrem arribar i començarem la visita rodejant Tarragona amb l'autocar. Hem de destacar que tenim sort amb els guies, el d'aquell dia en Miquel Blay, va ésser molt bo, doncs a més del que vàiem, ens explicava anècdotes i llegendes que enriqueixen les seves paraules; **el barri pescador del Serrallo, el Restaurant Fortí, les Muralles romanes**, etc... Tota una història de segles que li ha valgut el títol de «**PATRIMONI DE LA HUMANITAT**».

En un lloc vàrem veure dues cares, molt gastades pel pas dels segles, que significaven els esperits dels soldats morts per la defensa de la ciutat. Les impressionants Muralles tenen dues classes de pedra; roques que podríem dir que eren els fonaments, hi ha sobre blocs de pedra perfectament encaixats. La seva construcció data de finals dels III, a.C. (Van ser declarades monument històrico-artístic l'any 1984).

El grup davant les muralles

Carpa del teatre d'estiu

Després de deixar l'autocar continuàrem la visita a peu pel **passeig Arqueològic**, molt a poc a poc, perquè tot el que vàiem cridava l'atenció; **el Teatre d'estiu**, sobre el qual es va muntar una original Carpa (inspirada en el velam d'un vaixell), l'any 1993, amb un aforament de 2000 persones que quasi podríem dir que és un dels més grans d'Europa.

August

La reproducció de l'estàtua d'August, i la de la Lloba capitolina, regal del municipi de Roma.

Es difícil edificar a Tarragona, doncs de seguida es troben restes d'una història que fóra un crim tapar. Un exemple és que quan varen enderrocar l'edifici del Cine Coliseum, va aparèixer la capçalera del **Circ romà**, que presideix junt amb **la Muralla i l'Amfiteatre**, (construït el segle I d.C.), durant l'època de la dinastia Flàvia), l'entrada a la Ciutat per la Via Augusta. Tanques els ulls i el Circ et transporta segles enrera.

El grup davant la Lloba capitolina

Tantes coses interessants vàrem veure que el proper any repetirem la visita, doncs ni el Museu Nacional Arqueològic ni l'interior de la Catedral, amb el Claustre, els vàrem poder visitar, per falta de suficient temps.

El que si vàrem poder admirar, va ser la façana de la Catedral, un notable exemple de transició del romànic al gòtic (1174-1331), junt amb la magnífica portalada principal gòtica, amb escultures del mestre Bartomeu.

Circ romà

Com que ja eren prop de les 15 hores ens vàrem dirigir cap al **Restaurant "Piscolabis"** per dinar i fer la **tradicional Calçotada** de cada any. El dinar no va tenir res de "piscolabis", doncs va ésser de quantitat i qualitat. A més, l'aniversari de la nostra amiga Elvira Cuadrado va afegir un bon tros de pastís, que vàrem agrair brindant amb cava.

Amfiteatre

A l'animada sobretaula és van anunciar diverses conferències, patrocinades per l'Associació Hispano Egípcia, a càrrec del egipciòleg Sr. Josep Alberto i dels professors Àngel Gordon i Joan Panadès.

També es va dir que segurament la visita propera serà a Girona per visitar el **Call jueu** i la magnífica Catedral. Com sempre avisarem amb antelació.

Els càntics van acompanyar la tornada a Barcelona passant per l'Arc de Berà, i jo em permeto afegir-hi, per acabar el reportatge, un tros de la cançó de Bernardo Rios:

***“Murallas de Tarragona,
cinturón de los romanos
testimonio que pregona
otros tiempos soberanos”***

ESTAMENT DE CAVALLERS NOBLES

DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA

El passat 4 de maig, es va celebrar al Gran Hotel Catalonia el SOPAR DE GALA DE L'ESTAMENT, amb Imposició de Condecoracions.

Es va rebre als assistents amb un aperitiu de benvinguda al Saló de l'Hotel. Passant posteriorment a l'acte; començant amb l'Himne Nacional de Catalunya i amb la lectura d'un breu resum històric de l'Estament, a càrrec del Professor Panadès

A continuació el Professor Àngel Gordon, va presentar als assistents, els membres del Consell Suprem i Senat, respectivament, procedint el Mossèn a beneir les Condecoracions, donant pas a la Imposició als nous membres.

Acabat l'acte, amb unes paraules del gran Mestre En Jaume Bertomeu, vàrem començar a sopar.

A les postres, totes les senyores van ser obsequiades amb un petit pom de flors.

Després de l'excel·lent sopar i els brindis corresponents, es va iniciar el ball, amb el clàssic vals i acabant, molt animadament a la matinada,

CRÒNICA D'UN VIATGE

*Un grup de la Hispano-Egípcia,
vàrem fer un viatge a*

Per Lluïsa Goberna

Egipte per cap d'Any.

Vàrem anar amb l'amic i egipciòleg Josep Alberto, que ens va fer de guia conjuntament amb El Sayed Mohamed Ahmed el guia oficial egipci.

Des d'aquestes pàgines enviem una afectuosa salutació a Sayed perquè a més d'un magnífic i preparat guia, va ser un bon amic. El vàrem tenir tot el viatge amb nosaltres, ajudant-nos en tot el que necessitàvem i compartint vivències en tots moments.

Va ser un privilegi poder comptar amb aquests dos guies, doncs gràcies a ells vam poder veure llocs i sentir explicacions que en un altre viatge "més turístic", no hauríem tingut l'ocasió de viure.

Va ser un viatge realment "màgic", amb el que de positiu té aquesta paraula. Pels que vam trepitjar Egipte per primera vegada, no hi ha una altra paraula millor per definir-ho, pels que ja havien estat en una altra ocasió, era una assignatura pendent, doncs la majoria dels que han trepitjat aquests indrets, senten la necessitat de tornar-hi, per quelcom serà no?.

Tots els serveis; el magnífic Hotel, vaixell, transports, visites, menjars, etc..., van ser perfectes. Un servei en tot de primeríssima qualitat.

El Caire amb els seus 18 milions d'habitants, es una ciutat trepidant, on tot és possible, sobre tot el trànsit, on impera l'anarquisme total, en el que els semàfors, estan simplement d'ornament. Però dins d'aquest caos, hi ha un ordre, ja que la seva idiosincràsia es molt diferent de la nostra, no es veien accidents i us asseguro que hi havia motius per haver-n'hi.

Deixant aquesta petita anècdota, us parlaré de l'Egipte, més tranquil, carismàtic, misteriós i sobretot fascinant.

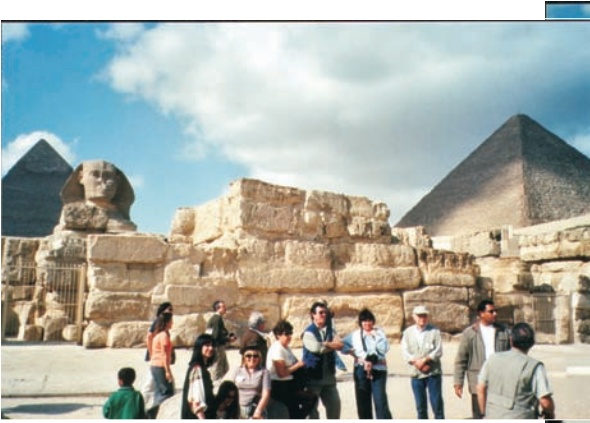

Pujant a la cambra del Rei

Cambra del Rei

Veure de prop les tres **Piràmides de Guizeh, Keops, Kefren i Micerinos** i poder-hi entrar, sobretot a la Gran Piràmide de Keops, va ser una experiència única. Penetrar i trepitjar aquells passadissos i cambres, amb milers d'anys d'existència, amb la seva llarga història, plena d'incògnites i misteris, veien la perfecció i complexitat d'aquelles construccions, és difícil quedar-se impassible. Hi ha tot un ventall d'emocions i sensacions que surten a flor de pell i que són molt difícils d'explicar i això passa amb tot el que es va veient i visitant de l'Antic Egipte. Es té la certesa interior, de que tots nosaltres, la civilització moderna, té molt a veure i a la vegada aprendre d'aquella antiga i extingida (potser no) saviesa i quan "trepitges" tots aquests monuments, amb aquella grandiositat i perfecció, tens la forta sensació que tornes als orígens.

Al mateix altiplà de Guizeh, i al davant de la Piràmide de Kefrén, vam visitar la famosa **Esfinx**. Tothom l'ha vist en fotos, reportatges, pel·lícules, però veure-la de prop, és realment impressionant. Té 21 metres d'alçada i 73 de llargada.

Hem tingut ocasió de veure exposats a la **Biblioteca Arús**, durant les conferències que l'Associació Hispano-Egípcia, va promoure sobre Egipte, una col·lecció de llibres (una autèntica joia) amb làmines dels dibuixos fets quan la invasió Napoleònica a Egipte, on es pot contemplar l'esfinx, coberta per la sorra, quasi fins al coll i molts dels temples també, semi-enterrats per la sorra.

S'ha dit que potser podria ser l'esfinx de Kefrén, però avui hi ha molt pocs estudiosos del tema que estiguin d'acord, es creu més aviat que l'esfinx, és molt més anterior i el seu origen i significat segueix sent bastant incert.

Segons el grec Heròdot i corroborat per molts investigadors contemporanis, a sota de l'esfinx, existeix un temple o cambra, connectat per galeries, potser amb la Gran Piràmide, en el que es podria trobar molta informació, que donaria llum a moltes incògnites del nostre passat llunyà.

Dahshur. Aquí vàrem veure les famoses "**Piràmide romboïdal**" i "**Piràmide roja**", però no vam poder entrar només que a aquesta última i un cop a dins ens vam quedar "bocabadats", al veure la perfecció de les cambres amb l'altíssim sostre esglaonat que es va tancant amb una tècnica increïble. Les dues piràmides pertanyen al faraó Snefru.

Piràmide romboïdal (Dahshur)

Sostre esglaonat (Dahshur)

Interior Piràmide roja (Dahshur)

Esfinx d'Amenofis II (Menphis)

Estàtua de Ramsés II (Menphis)

De Dahshur vam anar a **Menphis**. 3000 anys a.C. De la que va ser l'antiquíssima i bellíssima capital de l'Egipte històric, avui no queda quasi res.

El que ens va cridar més l'atenció va ser una esfinx d'alabastre d'Amenofis II, que en un altre temps flanquejava l'entrada del Temple del Déu Ptah, (aquest temple era on es coronaven els faraons), i una estàtua colossal de Ramsés II, de 13 metres d'alçada, avui en dia ja cent.

Seguint la nostra ruta, vàrem arribar a **Sakkarah**, Necròpolis de la Capital de l'Imperi Antic, Menphis, on vam veure el complex funerari del Rei Zóser, amb la imponent piràmide esglaonada, la més gran de les que hi ha en aquesta necròpolis. El Temple del Rei Zóser, va ser la primera construcció acabada en pedra (l'any 2680 a.C.)

Passarem a un aspecte més mundà i actual, al del famós i típic **basar el Khalili**. Vàrem anar per la nit i era tot un espectacle, els múltiples colors, les olors a espècies, els bars plens de gent, sobretot l'emblemàtic Fishawy, pel que han passat tants i tants famosos. Les botigues amb cents d'objectes diferents, on no va faltar el famós regateig, tot un món, i com no, aquí vam fumar en grup per primera vegada, la famosa "sisha" (pipa egípcia). Va ser tota una experiència.

Sakkarah Piràmide esglaonada

Basar el Khalili

Bar Fishawy (El Khalili)

Façana Museu Egipci d'El Caire

Estoig dels vasos canopis

Temple de la Reina Hatsepsut

Colossos de Memnón

Detall de la tomba de Ramsés VI

Des d'allí ens vam dirigir al conjunt monumental de **Deir Al Bahari**, on es troba el temple de la Reina Hatshepsut (1505-1484 a. C.), filla de Tutmosis I, que va tenir dret legítim d'arribar a regnar com a faraó i sempre està representada amb vestimenta d'home.

Aquest grandios conjunt, construït en una immensa vall rodejada de muntanyes, amb dues rampes per accedir a les diferents terrasses d'accés als temples, és realment una obra autènticament monumental i de gran importància en la seva realització i construcció.

Seguidament vàrem anar a veure els **Colossos de Memnón**, dues grans estàtues de 18 metres d'alçada (antigament guardians del temple funerari d'Amenofis III), avui estan molt deteriorats, però així i tot encara són impressionants.

I per fi vàrem embarcar en un vaixell per fer el creuer pel **Nil**. Es pot ven bé dir quan veus aquest riu, que és el "riu de la vida". Egipte no seria el que ha sigut, sense el Nil.

Les increïbles postes de sol, amb una llum especial. El color daurat de la sorra del desert, tocant la riba del riu, amb els contrastos dels verds de cents de Km. de palmeres, i la tranquil·litat de la navegació, veient tot aquest esplèndid paisatge, és una sensació difícil d'oblidar. Com ja he dit abans, viatjar per Egipte, et desperta els sentits.

En la nostra estada a la ciutat, vàrem anar com a visita obligada i imprescindible al famós **Museu Egipci d'El Caire**. Fundat el 1902, impulsat per l'arqueòleg August Mariette. La sensació que es té, des de que es veu la façana i s'entra al Museu, és d'un sabor "arcaic" com si el temps s'hagués aturat, perquè tot el Museu, inclòs el mobiliari et dóna la sensació que està encara, als alboros del 1900.

Vam fer una visita extensa de 3 hores on Sayed, el guia i J. Alberto l'amic egipciòleg, ens van donar tota classe d'explicacions "oficials" i "extraoficials".

El Museu és grandios, ple de sales amb diferents pisos i el material que allí s'exposa és impressionant, tant per la importància i antiguitat de les peces, com per la gran quantitat.

Veure aquest museu complet i amb atenció, segurament ens portaria anys. Però en 3 hores, ens vam fer una idea bastant aproximada del que va ser aquella gran cultura.

Vam poder veure una gran quantitat de vitrines plenes de material mèdic, quirúrgic, altament sofisticat i no gaire diferent a l'actual, pensant que hi ha una diferència de 3 o 4 mil anys.

Una de les sales amb més atractiu pels visitants és la dedicada a Tutankhamon, on es poden veure els nombrosos objectes que es van trobar quan Howard Carter va descobrir la seva tomba l'any 1922; el seu tron de fusta, revestit d'or i plata, els carros i llits que feia servir en vida, el tabernacle de fusta daurada contenen l'estoig dels vasos canopis i altres diferents peces, inclosa la seva magnífica màscara d'or, i molts ornaments d'una gran bellesa.

Com podreu imaginar, al llarg d'aquestes 3 hores vam veure moltes més coses igual d'importantes i interessants, però s'allargaria molt i encara queda molt per veure d'aquest meravellós viatge.

Interior Museu

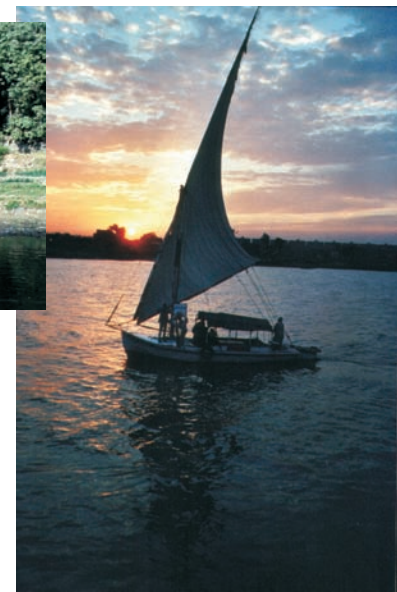

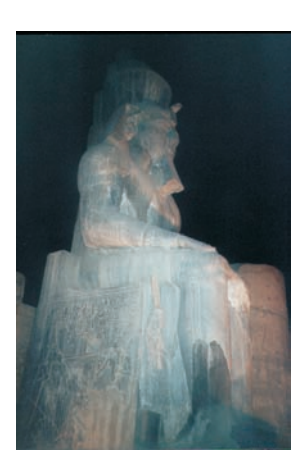
Carro de Tutankhamon

Vall dels Reis

Després de tres dies d'estada al Caire, vam agafar un avió direcció a Luxor, des d'allí, vam visitar la Vall dels Reis, on es troben les tombes dels diferents faraons, inclosa també, la de Tutankhamon. Si des de fora el lloc ja és impressionant, quan s'entra dintre, es troben totes les parets i sostres coberts amb unes pintures que són tota una obra d'art i que moltes d'elles tenen els colors i les formes tan ben conservades, que semblen acabades de fer.

Ramsés II (Luxor)

Vàrem anar fent escala, veient els diferents temples; el primer, el de **Luxor**, el vàrem visitar de nit, completament il·luminat i vam poder veure el magnífic Colós de granit de Ramsés II. Antigament franquejant l'entrada havien dos obeliscos, actualment només en queda un, l'altre va ser "regalat" a França l'any 1836 i es pot veure avui en dia a la Plaça de la Concòrdia a París. Aquest temple va ser construït en la seva major part per Amenofis III, i posteriorment reestructurat i acabat per Ramsés II.

I per fi va arribar la tan esperada **Nit de Cap d'Any**, a bord del vaixell, que estava amarrat davant del Temple de Luxor. Tot estava engalanat i preparat per donar entrada a **l'any 2002**.

Una ballarina de la dansa del ventre i un ballarí Nubi, van ser l'espectacle d'aperitiu abans del sopar.

El Sopar de Gala, va ser exquisit, amb una gran varietat de plats i amb una magnífica presentació. Després de celebrar l'entrada del nou any, vàrem acabar la festa ballant.

Passar el cap d'Any, a bord d'un vaixell pel Nil, sobretot, si és la primera vegada, es del tot "especial".

L'endemà vàrem anar a **Karnak**, amb l'avinguda de l'entrada, franquejada per esfinxs amb cap de moltó, (simbolitzen el Déu Amón). Vam veure el Colós de Pinudjem (gran sacerdot d'Amón a Tebas), de 15 metres d'alçada. La Gran Sala Hipòstila amb 134 columnes, de 23 m. d'alçada, considerada una gran obra, dins de l'arquitectura egípcia. L'Obelisc de Tutmosis I (23 m. d'alçada), en granit rosa i l'Obelisc de la reina Hatshepsut (30 m. d'alçada), del mateix material.

Cap al final del temple es troba el llac sagrat (construït durant el regnat d'Amenofis III) on els sacerdots es purificaven, fent els rituals.

També vàrem veure el "Jardí Botànic". Totes les plantes existents, estaven gravades a la pedra. Realment era una enciclopèdia botànica en pedra.

Festa Cap d'Any

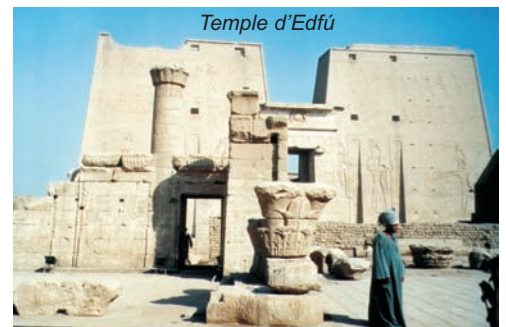
La Gran Sala Hipòstila (Karnak)

Obelisc de Tutmosis I (Karnak)

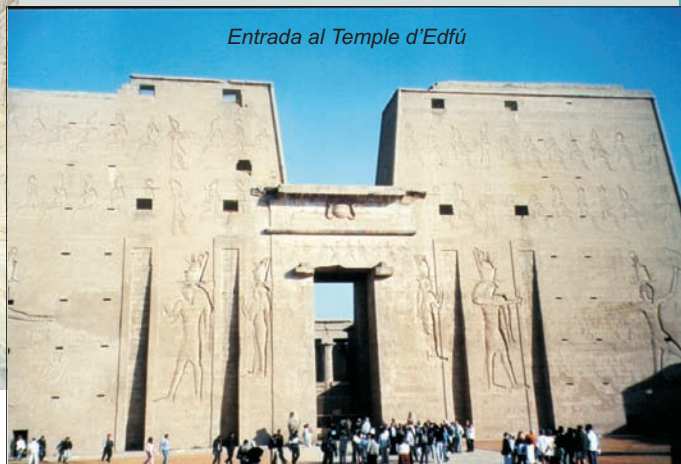
Colós de Pinudjem (Karnak)

Temple d'Edfú

Déu Horus (Edfú)

Entrada al Temple d'Edfú

El proper temple va ser **Edfú**, dedicat al Déu Horus, on vàrem veure la majestuosa estàtua del Déu falcó Horus en granit negre, amb la corona de l'Alt i Baix Egipte. Es considera el temple més ben conservat de tot Egipte.

A l'interior del Santuari es poden veure gravades a les parets, escenes mitològiques de diferents moments de la vida del Déu Horus. Una d'aquestes és el naixement del Déu, (el fill Diví), alletat per la Deessa Hator. Aquest Déu era sagrat per a les dones que donaven a llum i les que volien convertir-se en mares.

L'últim temple que vam visitar va ser **Kom-ombo**. Aquest temple té un esquema diferent als altres; és com si fossin dos temples en un. La part esquerra està dedicada al Déu-Falcó Haroeris (Horus el vell) i la dreta dedicada al Déu-Cocodril Sobek, els dos considerats déus protectors i potents enemics del mal.

Aquest temple es diu, que havia estat possiblement hospital, i als relleus de les parets es veu molt clarament; una dona donant a llum, material mèdic quirúrgic i un endoscopi entre altres coses. És un magnífic temple d'una gran bellesa.

Mirant les parets i columnes de tots aquests Temples, la impressió que es té, és de gran impotència, de no poder "llegir" tota aquesta informació exhaustiva i plena d'incògnites. Perquè aquestes parets, són autènticament, grans llibres, amb una informació d'un valor inestimable gravada a la pedra.

Tornant a l'actualitat mundana, per la nit, al vaixell van organitzar la clàssica festa de disfresses, on ens ho vam passar molt bé, acabant la nit a Assuan, comprant als basars i fumant la típica "sisha".

Posteriorment, vàrem veure l'**Obelisc inacabat de la cantera d'Assuan**. Se suposa que l'obelisc es va trencar, abans de treure'l de la cantera.

Per acabar els dies, vàrem anar en canoa, a fer una excursió pel Nil, a un poblat **Nubi**, on una família ens va atendre a casa seva, amb molta hospitalitat.

Va ser una excursió en la que vam gaudir en tot moment d'un meravellós paisatge incrementat pel pas constant de les típiques falues. Vàrem desembarcar al desert, a la vora del riu i ens vam descalçar i trepitjar la sorra del color de l'or, amb una textura finíssima. Aquí vam fer "d'autèntics turistes", fent fotografies al costat dels "típics" camells.

L'última nit a Egipte, la vam passar al llarg basar d'Assuan, amb centenars de botigues típiques, multicolors, i, amb molt bon ambient, ple de gent passejant, regatejant i comprant. Aquí vam fer les últimes compres i fumar la darrera i tan preada "sisha".

Estàvem tots una mica tristos per haver de deixar tota aquesta màgia i sobretot ens vàrem quedar, amb un immens desig de..... **TORNAR-HI**.

Endoscopi (Kom-ombo)

Gravat a la paret, en que es veu una dona parint (Kom-ombo)

Obelisc inacabat (Assuan)

Casa Nubia

Escriure aquesta crònica, m'ha fet reviu molts moments i vivències del viatge inoblidables i ha sigut un autèntic plaer tornar a recordar pas a pas tot el que vàrem viure. Com podeu veure Egipte m'ha "tocat", i com jo a moltes de tantes persones, que hi han estat.

Espero, als que no hi heu anat encara, haver-vos contagiats l'entusiasme, per conèixer de prop aquesta civilització fascinant i amb tantes incògnites encara per descobrir.

El grup davant la Mesquita de Mehmet Ali

Dibuix característic gravat sobre pedra en el que es veuen els faraons i el poble adorant a Aton.

AKHENATON

PRECURSOR DEL MONOTEISME (ADORACIÓ A UN SOL DÉU)

per Ramon Plana
Ex-President d'Estudis de
l'Associació Hispano-Egípcia

Si les dades dels innumerables biògrafs, egipcòlegs i arqueòlegs són certes, si els cants de sirena de les esteles funeràries diuen la veritat, es pot dir que Akhenaton, faraó d'Egipte de la XVIII dinastia, va ser el precursor del monoteisme mundial, o sigui la primera vegada que un home il·luminat va agafar la responsabilitat religiosa al eliminar els déus -més de 300 llavors- i adorar només a un, prescindint que fos el Sol en aquest cas.

AMENOPHIS IV I EL SOL

Amenofis IV, anomenat també Amenhotep IV (en egipci) que vol dir "Amon està satisfet", va agafar el nom d'Ahkenaton en el moment en que es va consagrar a Aton (el Sol). Va ser el quart faraó de la XVIII dinastia i va ocupar el lloc 55° entre els faraons, però van suprimir el seu nom de la gran llista i per tant no figura entre ells.

Akhenaton va dirigir durant 17 anys l'Egipte, si més no, entre el 1350-1333 abans de Crist, però el més important de la seva vida es reflecteix en una extraordinària mística que el porta a adorar a un sol déu -el Sol-, suprimint de cop els 300 i pico de déus que hi havien llavors a l'Egipte.

AMARNA, LA CIUTAT MALEÏDA

En principi va viure a Menfhis, capital de la majoria dels seus antecessors, però en la mida que el seu ser s'omplia del goig per l'adoració d'un sol déu, va sentir la gran necessitat interior d'aconseguir una vall, una regió on establir-se ell i la seva família i fundar una nova capital, verge dels anteriors assentaments humans.

I va fer construir la ciutat de Amarna, la ciutat de Déu. Tell-El-Amarna vol dir: "L'horitzó d'Aton" o "Ciutat de l'horitzó"; està localitzada a l'Egipte mitjà,

al marge dret del Nil. Per Akhenaton el Sol és la font de calor, llum i també Vida Creadora.

Per construir aquesta ciutat es van tardar uns deu o quinze anys, i Akhenaton va fer del temple d'Aton un símbol d'adoració, càntics i també d'ofrenes.

En el moment més àlgid la població d'Amarna deuria de ser de 30.000 ó 50.000 habitants, i es pot dir que gairebé tots ells van assumir el nou déu que els hi va presentar Akhenaton. D'això farà uns 3.343 anys aproximadament. Cinquanta anys després Akhenaton fou considerat un rei heretge, tot i això en l'entorn d'una època en general força espiritual.

Amarna encara pot ser visitada i està enclavada dins la província de El-Minya. Hi ha una barca en Deir Mauas a 12 km al sur de Mallavi. No hi ha camins i uns camperols organitzen el transport de turistes en ases fins al peu de l'acantilat, però dona molta tristesa el veure que tot està en molt males condicions. La ciutat que va fundar Akhenaton sobre el lloc escollit, verge de tota construcció, va ser arrassat per el seu segon successor i adversari, el general Horemheb, instrument del clergue de Tebas. Es va ordenar tirar calcs sobre el terra, esterilitzant així per sempre "aquest lloc maleït",

on un home, un soberà profeta va gosar desafiar el poder de la mil·lenària Tebas. El mai vist a l'Egipte.

Mapa que ens mostra la localització d'Amarna, avui una "ruïna arquitectònica".

LA VIDA COTIDIANA A L'EGIPTE

La vida quotidiana a l'Egipte va ser molt dura aquells temps, encara que hi havia força progrés, degut en molt bona part a la riquesa del riu Nil, font de vida, sense el qual potser no existirien els egipcis.

L'egipci va ser un poble en el qual una quarta part del seu temps s'utilitzava construint piràmides, temples i esteles funeràries de gran valor artístic i arquitectònic. I encara avui dia viuen d'aquests records i museus que els hi permet que els visitin constantment uns 2.000.000 de turistes.

En referència a la nova religió d'Akhenaton, uns la varen acceptar, potser, per no perdre les seves influències davant el faraó, però per al poble, en general, li era més senzill sol·licitar la manca de quelcom a cadascun dels seus antics déus.

L'època de Amarna va acabar en un caos. Egipte que sota Tutmosis III- uns 50 anys abans que Akhenaton- s'havia convertit en una potència , es va trobar de cop, amb el seu Rei heretge Akhenaton, en el llindar d'una nova època espiritual.

Akhenaton no era només un precursor espiritual prematur sinó que en el seu regnat va voler fer realitat un renaixement espiritual precoç, intentant quelcom que no es podia portar a terme en el decurs d'una vida humana, sinó tan sols en el del temps.

Les idees a les que tant va sacrificar Akhenaton no van morir totalment amb ell, sinó que van continuar en les ments d'altres homes i van servir eventualment com a preceptes de la conducta del home, junt amb el Déu en el decàleg, formant part d'una altra doctrina.

LA FAMÍLIA D'AKHENATON

Akhenaton va contraure matrimoni amb Nefertitis. Ella sempre va estar al costat del seu faraó-déu. És famós el dibuix tan característic dels dos rebent els raigs solars amb les mans enlairades de la població. Akhenaton va tenir sis filles, ambdues de les quals va fer ús carnal tenint dos filles d'elles: Meritaton ta-sherit, i Ankhesenpaaton ta-sherit, que són els noms de les seves mares amb l'afegit ta-sherit, que vol dir "júnior". En aquell temps no era mal vist que això succeís.

Representació d'una estela en la que es representa Akhenaton i Nefertitis adorant a Aton.

Una de les seves filles als nou o deu anys d'edat es va casar amb Tutankamon, de la mateixa edat, i que més endavant va succeir a Akhenaton, i que forçat pels generals i per les circumstàncies polítiques i religioses no els hi convenia que el faraó-déu hagués canviat la seva residència de Menfhis i adoptat una nova forma de religió al poble egipci, Tutankhamon, retorna a Menfhis, oblidant-se de Amarna i el seu nou culte, tornant el poble a adorar als seus anteriors déus.

COMENTARIS ESOTÈRICS

Des d'un prisma esotèric es podria creure que quan s'arriba a un estat místic-religiós es produeix una transformació química cerebral (física) a través d'uns estadis diferents de consciència (psíquics), amb la qual cosa no volem dir ni diem que estigui boig, sinó simplement això. El difícil però, és saber si s'ha produït abans o després del fenomen en qüestió. De la misticitat a l'abstracció, al satori, a l'èxtasi, només hi ha un pas.

Dues representacions esculturals en pedra de Akhenaton.

EXTRACTE DEL GRAN HIMNE A ATON A AMARNA

*Molt nombrosos són els teus actes,
encara amagat de tots,
Oh, únic Déu com el que
no hi ha ningú!
Vas fer la terra segons la teva voluntat,
i tots els pobles, multituds i ramats;
tot el que sobre la terra hi és i camina amb els
peus,
en especial el que hi és en les altures i vola
amb les seves ales,
les terres de Khor (Síria) i de Kush (Nubia),
la terra d'Egipte.*

Moltes vegades s'ha ressaltat la semblança existent entre aquest himne a Aton i el Salm 104, 24.

SALM 104, 24

*Oh, Senyor, quan extenses
són les teves obres!
En la teva Saviesa les has
fet totes! la terra està plena de
les teves criatures.*

És molt curiós que Akhenaton fos el primer mortal que va anar en pro d'un déu únic, creador de vida i de béns, i en canvi no va prosperar com inici d'una religió sense precedents. Va ser un profeta de profetes?

Moisès l'any 1200 aC va rebre les Taules de la Llei, amb els manaments que tots coneixem, a dalt de la muntanya del Sinaí, ben a la vora relativament de l'Egipte. Moisés té relació amb els egipcis encara que és descendent d'Abraham, d'Isaac i de Jacob.

Direm finalment que alguns anys després de Crist, Mahoma, aproximadament l'any 626 va fundar l'Islamisme, i també per aquells indrets.

Quina explicació podríem donar a que aquestes tres religions monoteistes (un sol déu), hagin totes elles aparegut amb aquelles latituts? Es pot dir, per tant, que dins la regió Mesopotàmica han nascut la religió jueva, la cristiana i l'islam. Va ser precisament amb aquesta regió on van formarse les primeres ciutats "estables" de la humanitat, vergell meravellós i fins i tot com diuen alguns: paradís terrenal. I ara? Què passa enllà en aquests dies? Els ha arribat també el cicle periòdic com a tot i a tots?

Sigui com sigui, les tres religions estan d'acord en el principi que les regeix, o sigui, en un Déu creador Únic i en un final, un més enllà després d'aquesta vida. Els matisos intermedis i en com és aquest "més enllà" és una altra qüestió.

ASOCIACIÓN DE
PARAPSIKÓLOGOS
DE CATALUNYA

ÁNGEL GORDON

- Profesor de control mental y cultura psíquica
- Hipnólogo
- Musicoterapeuta

93 459 22 55

08009 BARCELONA
Av. Diagonal, 329, 3º 2ª
Fax: 93 459 24 05
www.paginasamarillas.es

CONFERÈNCIES SOBRE EGIPTE

ORGANITZADES PER

L'ASSOCIACIÓ HISPANO-EGÍPCIA
AMB EL SUPORT DE:

BIBLIOTECA
PÚBLICA
ARÚS

INSTITUT D'ESTUDIS
HISTÒRICS MEDIEVALS
DE CATALUNYA

ELS DIES 14 I 21 DE MARÇ, 18 I 25 D'ABRIL I 9 I 16 DE MAIG, ES VAN CELEBRAR A LA BIBLIOTECA PÚBLICA ARÚS, UN CICLE DE CONFERÈNCIES, AMB EL TÍTOL "DIJOURS D'EGIPTE".

Josep Alberto

Van estar a càrrec dels conferenciantes: L'egiptòleg En **Josep Alberto**, parlant de **ENIGMES D'EGIPTE I AKHENATON DÉU O FARAÓ**.

El Professor N'Àngel Gordon, sobre **LA MÀGIA DE MOISÈS I L'ARCA DE L'ALIANÇA**.

El Professor **Joan Panadès**, amb el tema **LA COMUNICACIÓ I ELS EGIPCIS** i l'última conferència, que canviava de tema, parlant sobre **L'ORATÒRIA, CAVALLERS I JOGLARS**, traslladant-nos a la Edat Mitjana, no es va poder fer, per indisposició de salut del Sr. Panadès. Per no anul·lar la convocatòria, es va substituir per **LA MORT I LA MOMIFICACIÓ FARAÒNICA**, a càrrec del Sr. Josep Alberto.

La **Biblioteca Pública Arús**, aprofitant el tema, va tenir la gentilesa d'exposar a les seves vitrines, una mostra dels valuosos gravats realitzats a Egipte, per l'expedició de l'**Armada Francesa, edició del 1822**.

Degut a la temàtica tan interessant d'aquest cicle de conferències, hi va assistir un nombrós públic, passant posteriorment a un animat col·loqui de preguntes i respostes.

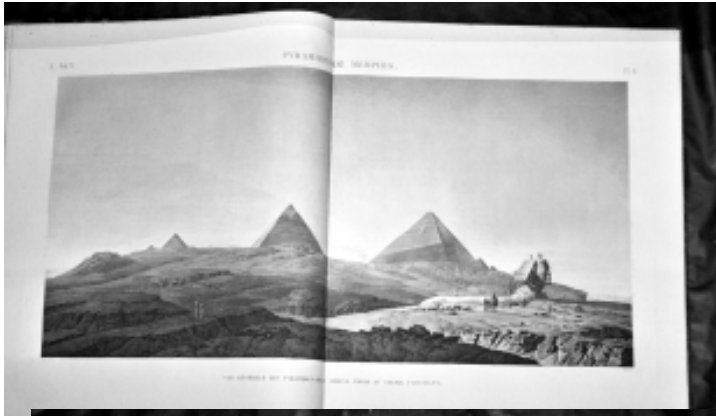
Agraïm a la Biblioteca i al seu Gerent, el Sr. En Josep Brunet, totes les facilitats i ajuts que ens van proporcionar, per portar a terme aquest cicle de conferències. Esperem que en un futur immediat, podrem seguir gaudint d'aquesta col·laboració en diferents actes culturals.

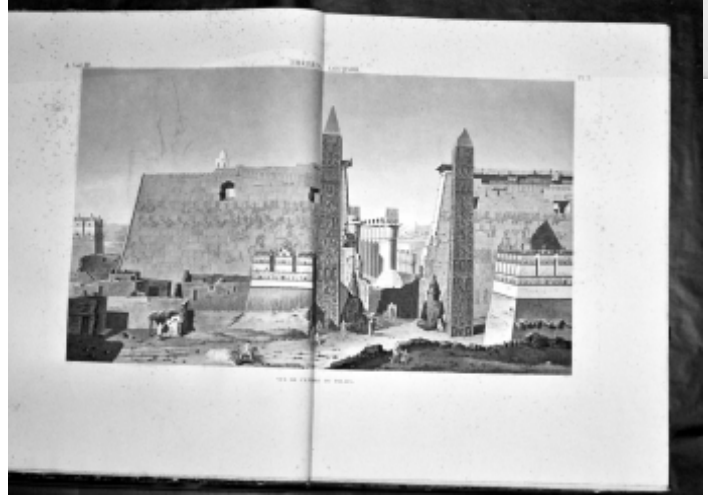
Àngel Gordon

Joan Panadès

Gravats d'Egipte edició 1822

Visiti Egipte amb:

5 ★ ★ ★ ★ ★ *club*

Des de 679€

- Especialistes en clients individuals i grups.**
- Programes de 8 a 15 dies.**
- Creuers pel Nil i Llac Nasser.**
- El Caire, Hurghada, Sharm el Sheikh.**

902.333.000

La nostra experiència i especialització és la seva millor garantia a Egipte!

MÚSICA MEDIEVAL A CATALUNYA

LA POLIFONIA MEDIEVAL

Pel Professor de Música
Francesc Xavier Gregori i Bertomeu

L'inici de la **polifonia** (combinació de melodies vocals o instrumentals simultànies) a Europa se situa en el segle IX. Les primeres formes polifòniques són descrites per primera vegada en un tractat intitulat *Musica Enchiridais* escrit cap al 880.

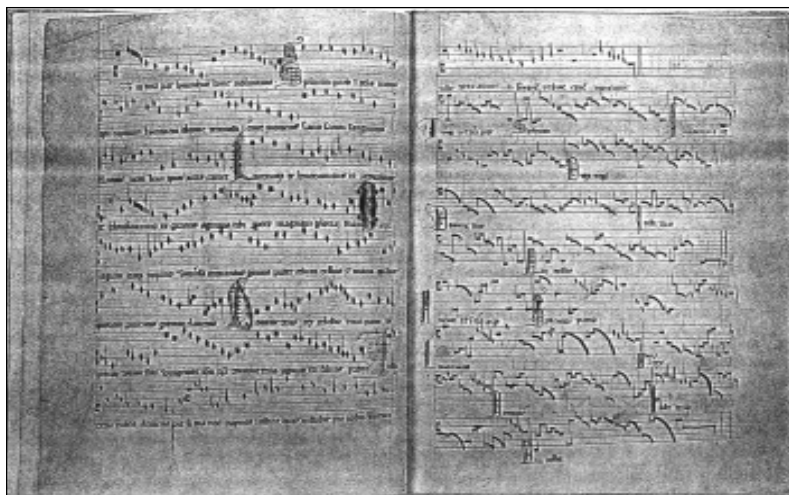
Des del segle IX, la polifonia es va desenvolupar al llarg de l'Edat Mitjana en diferents tècniques i formes com l'organum, el discantus, el motet, el conductus i el rondeau.

Per tal de diferenciar dos períodes en l'evolució de la polifonia medieval, hi ha teòrics que consideren **Ars Antiqua** a la música polifònica creada entre el segle IX i XIII i **Ars Nova** a la música del segle XIV.

S'han conservat altres còdex procedents dels monestirs de Ripoll, d'Escaladei, de Sant Jeroni de la Murtra i de la seu de Tortosa.

El manuscrit més antic pertany a Tortosa i conté cinc peces polifòniques que van ser copiades des del segle XII al XIV i que conté el primer fragment polifònic de les terres catalanes.

El célebre **Llibre Vermell de Montserrat** conté la polifonia *O virgo splendes*, composició que segurament data del segle XIII encara que va ser copiada a finals del segle XIV.

Polifonia de l'Ars Nova. Quadern manuscrit en pergamí de vuit folis (29 X 30 cm) amb nou pautes de cinc línies vermelles. En el foli 8 v. es llegeix «Johamis Andree Civis Bonomiensis». Pertany a l'estil de la capella pontificia d'Avinyó. Conté quatre fragments de l'Ordinarium Missae, a tres i a dues veus, que es troben també a altres ciutats europees: Apt. Strasburg i Roma, Barcelona, Biblioteca de l'Orfeo Català. M.2

De l'Ars Antiqua a Catalunya es conserva un còdex procedent de Ripoll del segle XI que conté la còpia dels tractats musicals més coneguts de l'Europa musical, on figuren el ja esmentat *Musica Enchiridais* i *De Harmonia Institutione*. Cal recordar que el monestir de Ripoll tenia freqüents contactes amb els monestirs francesos i que rebia les innovacions musicals de tot tipus. El centre monàstic rebia i difonia la música europea.

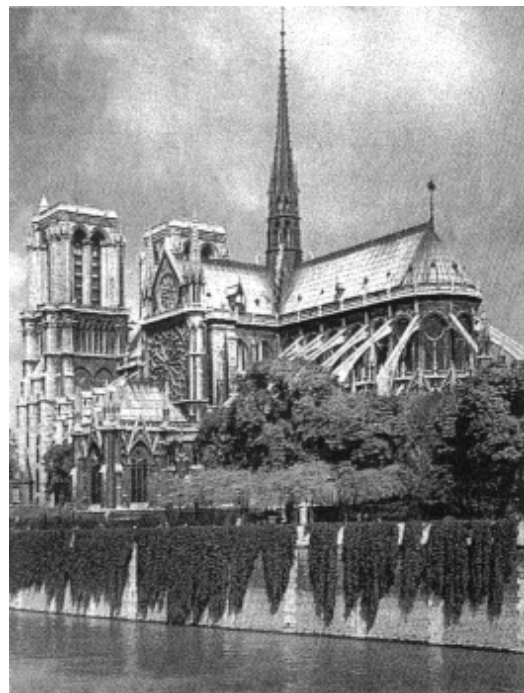
De l'Ars Nova podem destacar com un dels compositors més célebres a Guillaume de Machaut (1300-1377), autor de la Missa de Nôtre Dame, escrita a mitjans del segle XIV. Altres misses d'aquest període són les de Tournai, Besançon i Barcelona. La missa de Barcelona és el nom donat per alguns musicòlegs a un conjunt de peces polifòniques del segle XIV, del repertori de la capella pontificia d'Avinyó.

La música religiosa de caràcter popular té a Catalunya un còdex copiat a la fi del segle XIV d'una gran importància. El seu objectiu era el d'oferir un material als peregrins per a ser cantat i dansat

El músic Guillaume de Machaut al seu escriptori, detall d'una pàgina miniaturada d'un còdex del segle XIV amb les seves Poesies. Biblioteca Nacional, París.

La Catedral de Notre Dame de París (s. XII-XIII). L'inici del Gòtic coincideix amb el triomf de la polifonia, de la qual l'escola de Notre Dame serà un centre important.

dins l'església. És l'únic manuscrit medieval conservat amb danses religioses a Europa. Dels seus cants que conté, dos són escrits en català i vuit en llatí.

Pel que fa a la música profana podem dir que a partir de Pere III el Cerimoniós (1336-1387) la cort catalano-aragonesa tenia músics procedents de França, de Portugal, d'Alemanya, de Bohèmia, de Borgonya, d'Anglaterra, d'Escòcia i de Sicília. Durant el seu regnat, la influència de la música francesa es va fer sentir a Catalunya i va haver també un fort ressò de la música italiana del *trecento* que va tenir els seus centres principals a Pàdua i a Florència.

Amb Joan I (1350-1396) de Catalunya-Aragó dit el Caçador o l'Amador de la Gentilesa i també el Descurat, ja que es preocupava més de contractar els músics millors que de regir els seus dominis, el luxe s'apoderarà de les festes cortesanes.

Ell mateix va compondre música polifònica i la seva capella va arribar a tenir vint instrumentistes: ja era una cort renaixentista.

A la cort catalano-aragonesa podem destacar dos importants autors de música polifònica: Jacomí de Selenches i Gràcia-Reynaud. Aquest últim tenia obres escrites en notació musical molt complicada i que es poden trobar als manuscrits francesos i italians.

Per últim destacarem Martí l'Humà, últim representant de la dinastia catalana, que va regnar des de 1396 fins 1410. A la seva cort la música polifònica de l'Ars Nova, en el doble vessant religiós i profà, va tenir més prestigi que a la resta de la península. La seva capella estava formada per músics de València, Navarra i Sicília. Els músics catalans del segle XIV eren enviats durant la quaresma a Alemanya, Flandes i França per perfeccionar els seus coneixements musicals.

Forest & Carrillo

Asesores

*Gestión Empresarial
Fiscal - Contable
Jurídica y Laboral*

*Cl. Aldana, 6 entresuelo 6ª.
BARCELONA 08015 (SPAIN)
Teléf. 93/442.78.88 Fax 93/441.97.01*

*e-mail: forest.carrillo@teleline.es
www.forest-carrillo.com*

Para información de nuestros servicios y equipo de profesionales, les recomendamos visite nuestra página WEB.

LLEGENDES

Per Joana Tarín

Coneixem la història dels nostres avantpassats per els vestigis arqueològics, documents, escrits i les cròniques que en el seu moment es van fer.

Moltes vegades els esdeveniments importants d'un personatge famós o un fet històric real, al ser transmesos d'una generació a una altra, s'afegien elements fantasiosos, segons la imaginació popular, fins arribar a convertir-se en llegendes.

De llegendes n'hi ha de tota mena, històriques, religioses, de fets que tenen un cert caire de misteri, de personatges carismàtics, etc.

D'aquesta innombrable quantitat de llegendes n'hi ha una que va ser un fet històric, sent el seu protagonista en Joan de Fivaller, Conseller de Barcelona.

FIVALLER I EL REI

A l'any 1412, a la mort d'en Martí l'Humà i mentre s'estava deliberant qui havia de ser el successor per ocupar el tron, el Comte de Foix va intentar apoderar-se de Catalunya. El Conseller Joan de Fivaller es

va posar al cap de les tropes del Consell de Cent i va atacar el Castell de Rosanes on era el Comte de Foix, va fortificar Martorell i va expulsar als francesos del territori. Aquesta gesta li va donar notorietat i ser estimat per tothom.

En Ferran d'Antequera va ser l'escollit per regnar i en Joan de Fivaller per reconeixè'l com a Rei li va fer jurar els Usatges de Barcelona, cosa que va fer en Ferran encara que de no molt bon grat.

Passat un temps el Rei es va negar a pagar un impost sobre la carn que cobrava el Consell a manera de arbitri de consum, i es feia córrer el rumor de que el Rei es negava a admetre que el Consell cobrés impostos deixant aquest privilegi a la Corona i que empresonaria o faria tallar el cap a qui fos necessari.

Assebatat de tot això, en Fivaller es va vestir de negre ell i els seus patges i vestits de dol van recórrer els carrers de Barcelona des de la Casa de la Ciutat al Palau Reial on van demanar de veure al Rei. Quan el Rei el va rebre en Fivaller li va dir:

“Vinc com a Conseller de Barcelona a demanar-vos que compliu com a bon Rei el vostre compromís de respectar les lleis de la ciutat

- No es vergonyós que un Rei tingui que pagar impostos als seus súbdits? li va preguntar el Rei.
- Vergonyós seria que un Rei faltés als juraments que va fer quan va ocupar el tron. No oblideu que vàreu jurar els Usatges de Barcelona i no voldríem pas ser governats per un Rei que no compleix els seus juraments.
- El Rei li va dir: Sabeu Fivaller que per aquestes paraules us puc fer tallar el cap?
- I en Fivaller li va respondre: Sabeu Senyor que per una decapitació com aquesta s'alçaria el poble de Barcelona, estant disposat cada home a morir per aconseguir justícia i no tindríeu prou botxins per tants caps?

Diuen que el Rei va cridar als seus Consellers i aquests li van dir que cedís per salvar la Corona i en benefici de la pau i el Rei va consentir en pagar els impostos corresponents.

BERENGUER RAMON «EL FRATICIDA»

Hi ha una altra llegenda molt més antiga que parla de l'odi de dos germans bessons que van arribar al punt de matar un germà a l'altre. Aquesta llegenda té gran similitud amb la història de Caïn i Abel.

Aquests bessons eren fills del Comte Ramon Berenguer I El Vell i de la seva esposa Almodis. El primogènit de Ramon Berenguer era en Pere Ramon que va matar a Almodis i morir abans que el seu pare. Per aquest motiu el Comte va deixar els seus territoris als seus dos fills bessons.

De bon començament les relacions entre els dos germans no eren gaire bones i es van repartir la feina, en Ramon Berenguer “Cap d'Estopes”- així li deien per la seva cabellera rossenca – portaria la política interna, i en Berenguer Ramon s'encarregava de les empreses militars. Aquests acords no contentaren gens a en Berenguer Ramon i va planejar la mort del seu germà.

Il·lustració del Llibre dels Usatges

Fivaller davant el Rei Ferran

Ajudat pel seu fidel criat en Jaume li va preparar una emboscada:

A les rodalies del Montseny en uns boscos entre Hostalric i Sant Celoni, en Cap d'Estopes va anar a caçar a dalt del cavall i amb l'astor dret damunt del seu braç. Perseguint un senglar, en Cap d'Estopes es va separar

Berenguer Ramon
«El Fraticida»

dels altres caçadors, i de sobte es va trobar amb el seu germà Berenguer Ramon que se li llençà al damunt i el deixà mort d'una punyalada.

En Berenguer Ramon i el seu criat agafaren el cos d'en Cap d'Estopes i el van llençar a les aigües d'un llac que havia apropiat aquest llac és anomenat des de llavors "El Gorg Negre" - i els assassins van marxar sense ser descoberts.

Els criats del Comte van començar a amoinar-se per la tardança del seu Senyor i van anar a buscar-lo pels boscos, trobant a l'astor que voletejava damunt del llac on, de les fangoses aigües, van treure el cos d'en Cap d'Estopes. Sense saber qui podria ser l'assassí van portar el cadaver a Palau i van preparar les exèquies fúnebres.

Quan va sortir la comitiva amb les despulles del Comte va aparèixer l'astor i, volant, els va seguir tot el camí fins a les portes de la Catedral de Girona, on es va llençar com una fletxa al rostre de Berenguer Ramon clavant-li les urpes. Després l'astor es va deixar caure al damunt del taüd del seu amo on va morir esgotat de tant esforç.

La llegenda també explica com la comitiva funerària en entrar a la Catedral, no va poder cantar el "Subvenite Sancti Dei" sinó que, de manera sobrenatural, els va sortir dels llavis el "Ubi est Abel frater, tuus ait dominus at Cain" per la qual cosa ningú va dubtar que en Berenguer Ramon era fraticida.

LA CASA DE L'ARDIACA

Una altra llegenda si més no podríem dir-ne anècdota, ja que és de temps molt més recent, és la que es refereix a un conegut personatge l'arquitecte en Lluís Domènec i Muntaner, nascut a Barcelona el 27 de desembre de 1849, va ser un dels màxims creadors de l'arquitectura catalana d'aquells temps.

Si passajeu pel Barri Gòtic de la nostra ciutat, veureu que davant de la Catedral, al carrer de Santa Lúcia, hi ha la casa de l'Ardiaca, on es creu que va existir un dels primers convents del Temple, que en el segle XV fou enderrocat i construït l'edifici actual com a casa de l'Ardiaca de la Catedral.

L'Il.lustre Col.legi d'Advocats de Barcelona constituït l'any 1833, va comprar l'edifici per instal·lar-hi la seva seu i el van rehabilitar, obra que va realitzar l'arquitecte Lluís Domènec i Muntaner.

Es va demanar que es posés una bústia a la porta ja que el Col.legi d'Advocats rebia molta correspondència. En Domènec es va negar a tallar una porta tant magnífica ja que a més a més de fer-la malbé li treia categoria i va tenir una idea; va dissenyar una bústia de marbre al costat de la porta principal i la donà a realitzar a l'escultor Alfons Jujol. En aquesta bústia hi figuren unes orenetes que volen i una tortuga que s'arrossega.

Quan el Degà del Col.legi d'Advocats va veure aquella bústia va quedar molt sorprès i preguntà quin significat tenien aquells animalons.

L'arquitecte li va dir:

“ És un símbol de la Justícia. Té ales com les orenetes per volar molt alt mentre que els procediments administratius van tant a poc a poc com la tortuga”.

Passats alguns anys l'Il.lustre Col.legi d'Advocats va canviar de domicili i a la casa de l'Ardiaca hi ha actualment l'Institut Municipal d'Història, on segueix existint tan original bústia.

Fins aquí una petita mostra del que són les llegendes, ja que podríem escriure infinitament sobre elles, no obstant això esperem en una propera ocasió poder oferir-vos alguna altra història d'aquest caire.

La Casa de l'Ardiaca
(dreta pared, la bústia)

Bibliografia:
Dolça Catalunya Gran Enciclopèdia Temàtica Catalana.
Diccionario Enciclopédico Salvat.
Curiosidades y Leyendas de Barcelona

SOLUCIÓ PASSETEMPS

EQUADOR-CANADÀ-USA-ARGENTINA-MÈXIC

BRASIL-PERÚ-GUATEMALA-XILE-CUBA

EN EL LLINDAR

DE L'INVISIBLE

Pel Professor
Angel Gordon

Qui sigui que llenci una novetat, que contradigui o amenaci destruir el credo resat i transmés dels uns als altres en el decurs dels anys, veurà suscitar-se les passions en contra seu i tots intentaran d'esclafar-lo. Els homes resisteixen el que poden, es fan els sords i no volen comprendre. Parlen amb despreci de la nova concepció, com si no mereixés examinar-se ni fos digna de parar-li atenció. A això és degut que les noves veritats triguin tant en obrir-se camí.

(GOETHE)

Hi ha moltes persones, el nombre de les quals augmenta ràpidament, que com ja va dir el difunt professor Henry Sidgwick, creuen que «és un escàndol que es discuteixi la realitat dels meravellosos fenòmens espiritualistes» «fenòmens amb una importància científica impossible d'exagerar si només la dècima part dels testimonis dignes de fe poguessin demostrar-se».

A aquells que sense prejudicis vulguin conèixer la veritat que amaguen els fets, els hi serà de gran utilitat aquestes línies.

N'hi ha d'altres que, sense negar la possibilitat d'una finalitat legítima d'investigació científica, prefereixen anar més enllà, pretenent que aquest és un foc fatu, pèrfid, que atrau a les seves víctimes a l'abisme basat en la ciència i que ha estat prohibit formalment per les Sagrades Escripcions i condemnat per l'Església, de manera que la seva pràctica i investigació subsegüent és il·lícita.

D'altra banda, l'opinió pública, així com també la tècnica, considera a l'objecte despreciable per a sotmetre'l a investigació alguna : la superstició, el frau i la xerrameca són la millor explicació dels fenòmens. És per això que observen amb somriures als novel·listes frívols que sempre estan a l'aguait de tota novetat, i que en els contes de fantasmes troben matèria abundant per a entretenir als seus amics .

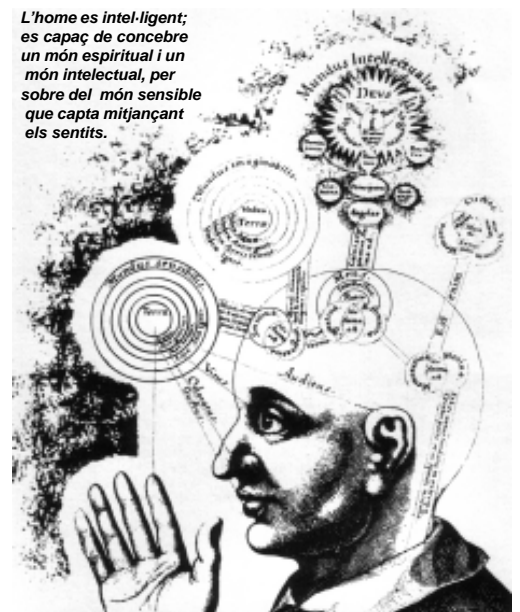
En un món de negocis on la lluita ferotge per l'existència, per la riquesa i per la posició ho dominen tot, aquesta mentalitat és del tot natural. Però, entre les persones que ridiculitzen l'espiritualisme no s'ha trobat una sola que hagi posat una seriosa i cuidadosa atenció. A més a més, segons Sir William Barret, es pot assegurar que tota persona d'intel·ligència clara que dediqui tantes hores i dies a una investigació prudent i imparcial, com tants altres investigadors han invertit, no podrà romandre desdenyós per molt elevat que estigui.

Sens dubte, la vacil·lació en acceptar que la causa d'aquests fenòmens siguin intel·ligències invisibles prové, més que de la dificultat d'explicar el «modus operandi», de la creença preconcebuda de que aquesta explicació és impossible. I potser també, de la por a excitar la hilaritat de l'ignorant i el supersticiós.

No obstant, hi ha eminents pensadors que refusen d'acceptar, i fins i tot d'investigar, aquests fenòmens. Argumenten que la limitació de les nostres facultats i de la nostra ciència actual fan impossible la investigació amb èxit, i siguin els que siguin els resultats obtinguts foren probablement mal interpretats per nosaltres, i les conclusions assolides envers del caràcter paranormal dels fenòmens resultarien inútils i en tot cas sospitoses.

Aquells que no van tan lluny entenen que la investigació psíquica, sigui de telepatia o sigui d'espiritualisme, és indigna de merèixer atenció perquè els fenòmens són impossibles o absolutament trivials. Per tant, en un cas i en l'altre, seria una lamentable pèrdua de temps.

*L'home es intel·ligent;
es capaç de concebre
un món espiritual i un
món intel·lectual, per
sobre del món sensible
que capta mitjançant
els sentits.*

Admetem que fóra una completa insensatesa perdre el temps parant atenció a certes coses com «la quadratura del cercle», «el moviment continu», etc... Es troben fora del camp d'una investigació racional per virtut de l'extensió actual de la ciència en aquestes esferes especials. Però hi ha altres coses que avui en dia ens semblen impossibles per «l'extensió de la nostra ignorància» en certes direccions. Per exemple: la serp de mar, la transmissió del pensament o els fenòmens espiritualistes. Uns anys enrere també haguérem inclòs el telèfon, el telègraf i d'altres. La diferència essencial entre aquests dos ordres de fets improbables radica en que si bé el primer implica una contradicció d'experiències i lleis establertes, i el segon una extensió imprevista, no suposen en cap cas una contradicció amb la ciència i l'experiència.

Mantenir que la intel·ligència pot actuar sobre l'esperit, independentment del conducte dels sentits, o que existeixi associat a una forma imperceptible de la matèria, comporta assignar a la nostra ciència una extensió considerable, però no suposa objecció o contradicció amb altres ciències igualment veritables. D'altra banda, afirmar que dos i dos són cinc i també quatre, provocaria una confusió intel·lectual semblant a la de creure en el materialisme, tal i com l'entendem avui en dia, i en els fenòmens psíquics: és necessari escollir. La «impossibilitat» invocada no es refereix als fenòmens en sí mateixos, sinó a certes teories o concepcions vulgars.

Malgrat això, s'ha dit que aquests fenòmens, per la seva trivialitat característica, són indignes d'una investigació continuada. «Encara que siguin veritables - es diu comunment - no ens importen els resultats que vostès obtinguin».

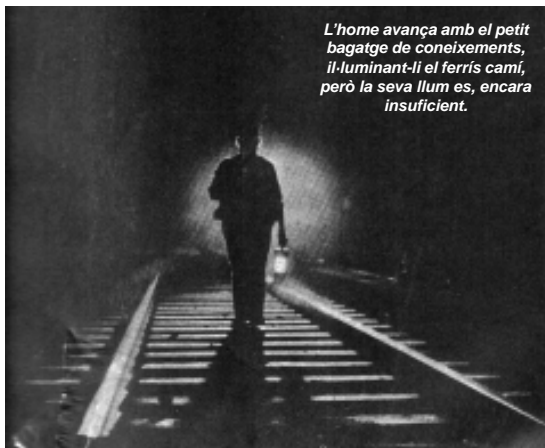
Aquesta manera de pensar fou, sense cap mena de dubte, el que motivà a l'il·lustre Faraday a no continuar una investigació, dient en la seva famosa carta dirigida a Sir Emerson Tennant que no trobà en els fenòmens «res digne d'atenció» o capaç de proveir «força alguna o ensenyament de mínima utilitat o valor per al gènere humà».

Aquest punt de vista és erroni. No obstant, algunes eminències científiques opinen el mateix. Així, el professor Huxley, contestant a Mister A.R. Wallace (que va descriure alguns fenòmens

espiritistes que havia presenciats), deia: «És possible que tot sigui veritat, però l'assumpte no m'interessa».

Professor Huxley

L'home avança amb el petit bagatge de coneixements, il·luminant-li el ferrís camí, però la seva llum es, encara insuficient.

L'any 1894, el físic i investigador Sir Oliver Lodge, des de les columnes de la revista científica oficial «Nature», donà resposta a aquestes objeccions de la manera següent :

«No tenir en compte, és una actitud, davant dels resultats d'una investigació científica impopular, encara que siguin positius, comuna entre alguns dels que hem cursat estudis que els dos caps de l'opinió adversa - Lord Kelvin i el professor Huxley - menyspreen. És una actitud adequada a una societat d'accionistes, és un sentiment general i comú al noble exèrcit dels *homes pràctics*, però és inversemblant en un home de ciència la vocació del qual és descobrir i assimilar noves veritats. Certs fets

obscurs lluiten per franquejar l'entrada de la intel·ligència humana, des de ja fa segles, i encara actualment, en l'era més científica de la humanitat. Pot succeir que estiguin condemnats a esperar molts més segles encara, que aquesta vegada assoleixin un difícil i precari dret a l'entrada; això dependrà de l'actitud dels científics del present i del futur més proper, i només d'ells». (FI DE LA PRIMERA PART).

**INSTITUT DE TÈCNIQUES DE LA
COMUNICACIÓ ORAL**

Joan Panadès

Professor d'oratoría

Cursos, Seminaris i Classes Particulars de:

EXPRESSIÓ ORAL, VEU, TÈCNIQUES DE REUNIONS I PRESENTACIONS

Balmes, 74 pral. 2a.

08007 BARCELONA - Tel. i Fax 93 488 16 48

NOTÍCIES

El dia 8 de març, es va celebrar el Sopar dels **Membres de la UNIO d'ARTISTES**, al restaurant El Mussol.

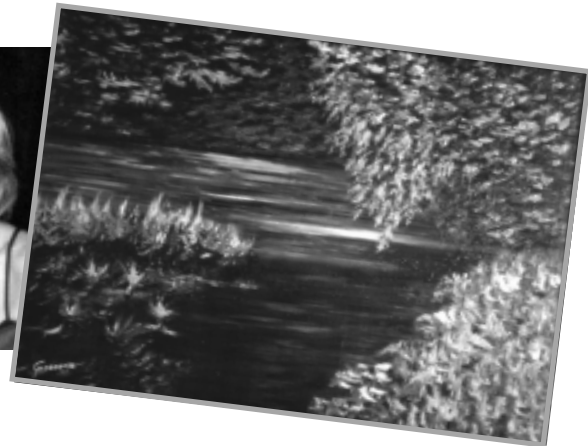
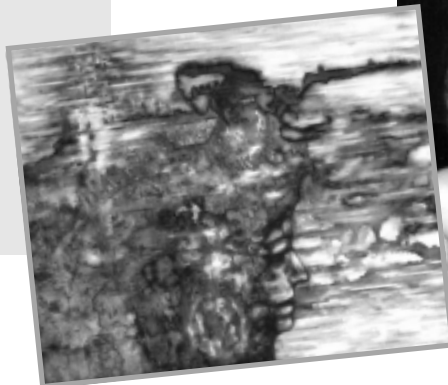
EXPOSICIÓ DE PINTURA

El passat 30 de maig, va tenir lloc la **III Exposició Col·lectiva de Pintura** a Castelldefels, patrocinada com cada any per l'Ajuntament d'aquesta ciutat.

L'Acalde i la Regidora de Cultura, van inaugurar l'acte, que igual que en anys anteriors, va atraure un nombrós públic.

Na **XELA ESTHER DÍEZ** i Na **LLUÏSA GOBERNA**, membres de la **Unió d'Artistes** varen tornar a participar en aquest certamen.

Es una exposició que ha guanyat en qualitat i participació d'ençà els tres anys d'aquesta iniciativa municipal.

INSTITUT TERÀPIES NATURALS

MONTAU

Av. Paral·lel, 155-1r.1a. Esc.A
08004 BARCELONA

Tel. 93 425 58 08

CAP D'ANY AL NIL

DEGUT A L'ÈXIT DE L'ANTERIOR VIATGE DE CAP D'ANY A EGIPTA, TORNEM A REPETIR.

Aquest viatge, igual que el que vàrem fer, és privat i exclusiu per l'Associació Hispano-Egípcia i amb preus especials.

El grup tornarà a comptar en exclusivitat amb dos guies, l'oficial del país i l'egiptòleg Sr. Josep Alberto.

Sortida el 27 de desembre del 2002.
Tornada el 3 de gener del 2003.

L'itinerari serà més o menys igual que l'anterior, amb algun possible canvi.
3 dies al Caire (HD)
4 dies de creuer navegant pel Nil (PC)

Totes les visites que enumerem van incloses:
Piràmides de Guizeh (Keops-Kefren i Micerinos) i Esfinx – Dashsur – Menfhis – Sakkarah - El Khalili – Mesquita - Fortalesa Mohemet Ali - Museu Egipci.

Sopar i Festa de Gala de cap d'Any al vaixell – Luxor – Karnak - Vall dels Reis - Temple de Hatshepsut -Colosos de Mennon – Edfú - Kom-ombo – Assuan.
Hotel i Motonau Gran Luxe Superior.

Els que hi esteu interessats, per més informació de l'itinerari, preus, o qualsevol altra consulta truqueu al T. 93 325 77 91 i 93 588 29 47.

PASSATEMPS
L'EMBOLIC DE LLETRES

LOCALITZEU 10 NACIONS DEL CONTINENT AMERICÀ

T	B	R	A	S	I	L	E	R	T	Y	U	I	O	A	S	U	R	E	P	A
H	X	C	V	B	N	G	U	A	T	E	M	A	L	A	I	O	P	L	Ñ	J
L	O	P	L	X	I	L	E	K	E	C	U	A	D	O	R	L	Ñ	N	M	G
P	C	A	N	A	D	A	T	A	O	P	S	T	Y	U	I	O	P	F	G	H
J	O	M	N	B	V	G	X	B	Z	C	A	R	G	E	N	T	I	N	A	O
N	E	R	T	Y	U	I	O	U	H	J	K	P	A	S	D	F	G	H	J	L
B	O	P	B	N	M	K	L	C	I	X	E	M	O	P	A	S	D	F	G	K

LLIBRERIA KARMA

LA MILLOR EXPOSICIÓ DE LLIBRES I ARTICLES ESOTÈRICS

CONSULTORI DE TAROT
•
CURSOS ESPECIALITZATS

VENDA A L'ENGRÓS I DETALL

Avda. Del Paral·lel, 143
08004 BARCELONA
Tel. 93 325 79 88
Fax 93 425 45 73

Metro: Línia 3 (Verda)
 Parada: 'Poble Sec' Sortida Manso
 Boca: Teodora Bonaplata
 Autobusos: 38-55-57 i 91
 Horari: 9,30 a 14,00 h. i de 16,30 a 20,00 h.
 Dissabte: de 10,00 a 14,00 i de 17,00 a 20,30 h.
 1 hora gratuïta per als nostres clients.

P Tamarit, 104
 Rocafort, 12-14

La nit del llibre

Quarta trobada
19 d'abril de 2002

HOMERO
MARTON
CALDERON
DANTE
ARISTOTELES
DESCARTES
KANT
GOETHE
CERVANTES
TAGORE
MARX
SHAKESPEARE
VOLTAIRE
CAMUS
QUEVEDO
SCHILLER
SARTRE
ZOLA
ROUSSEAU
NIETZSCHE
BAROJA
GRIMM
DOSTOIEVSKI
TOLSTOY
DUMAS
ENGELS
DICKENS
HUGO
JOYCE
MISTRAL
LANGERLOF
STENDHAL
BRONTE
LORCA
WOOLF
MACHADO
NERUDA
LLULL
VERDAGUER
MARTORELL

